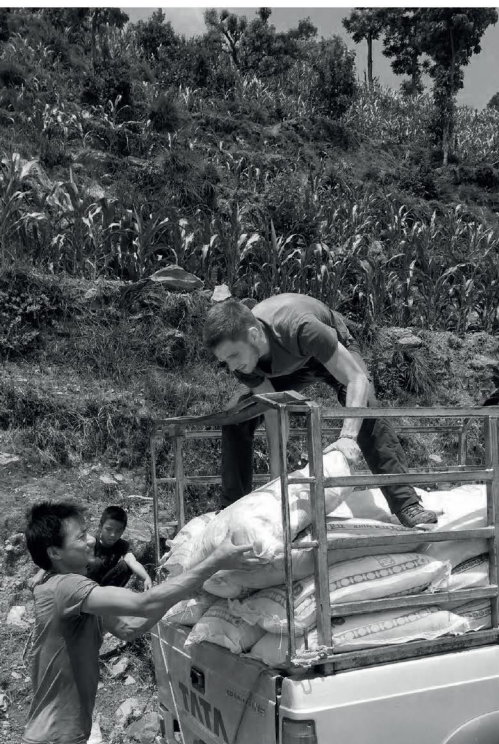

Nepal

Hoop en veerkracht

4 kleinschalige projecten voor Nepal

1 De helpende hand van Maarten

Maarten Wouters richtte het project **Madata Hata** op, wat helpend handje betekent. Hij maakte kennis met de arme bevolking van Nepal toen hij was gaan helpen in het dorp Thulo Shyabru. Vlak voor de tweede aardbeving arriveerde hij in de Langtangvallei. Naast zoveel andere slachtoffers, had ook een goede vriendin van Maarten de eerste schokgolf niet overleefd. Hij zegde zijn baan in België op en gebruikte zijn spaarcenten om een voedselvoorraad op poten te zetten. Zo hielp hij meer dan 160 gezinnen in het moeilijk bereikbare bergdorp. De jonge Mechelaar kan inmiddels rekenen op een team van vrienden, kennissen en sponsors voor zijn project. De hulpverlening kon hierdoor verder worden uitgebreid naar geldelijke steun en medische verzorging. Zeven kinderen kregen zelfs opnieuw onderdak en er worden peters en meters gezocht voor andere Nepalese kinderen. In januari 2016 vertrekt Maarten terug naar Nepal.

Wil je meer info?
Google eens 'Madata Hata'!

2 Small things we do with great love

Het **Sarmila-project** wil enkele Nepalese families kansen geven om zich te ontplooiën en om een menswaardig leven op te bouwen. Daarom richt Sarmila zich vooral op onderwijs, huisvesting en medische zorg. Ze werken samen met lokale leerkrachten, peters en meters. Wat ze ook doen, ze doen het steeds onder het motto 'small things we do with love'. Marc Van Caster is vrijwilliger bij Sarmila en hij staat in voor de opvolging van de boekhouding in Nepal. Hij is net teruggekeerd van een bezoek aan Nepalese families in de buurt van Kathmandu die financieel geholpen worden door Sarmila en hij vertelt ons graag over zijn ervaringen. "Momenteel is de toevoer van basismiddelen een enorm probleem en er is weinig of geen werk. Er is een nieuwe grondwet in de maak in Nepal, dat economisch voor 90% afhankelijk is van India.

De corruptie in het land is doorslaggevend in alles. Etnische Nepalezen die in het gebied wonen dat grenst aan India, verhinderen bijvoorbeeld dat er brandstof wordt ingevoerd."

Ook Herwig Rombouts is vrijwilliger bij Sarmila en staat in voor de projectcoördinatie. Herwig vertrok in juli 2015 voor de zoveelste keer naar zijn 'beschermelingen' en werkt momenteel aan een communicatieproject tussen Vlaamse en Nepalese scholen. "Sarmila begon twee decennia geleden met de schoolse opvang voor 39 kinderen en de ondersteuning van hun ouders, zoals huisvesting. De organisatie

buigt zich sinds de aardbeving ook over het probleem van gezondheidszorg. Een aantal van 'onze' families zijn hun woningen verloren door de aardbeving van vorig jaar. Wij zijn dan op zoek gegaan naar kamers om te huren, zodat de families tenminste terug een dak boven het hoofd hadden."

Echte doorzetters

Sommige projectverantwoordelijken keerden onlangs terug van Nepal. Wat tijdens hun verblijf vooral opviel, is de veerkracht en de werkkraft van de Nepalezen. Ondanks het feit dat ze tegen torenhoge problemen aankijken bij de heropbouw van de door de aardbeving verwoeste gebouwen en regio's. Alle hulpverleners zijn het er unaniem over eens: Nepalezen zijn echte doorzetters. Ook al vechten ze tegen de bierkaai, want het toerisme is stilgevallen en je ziet er weinig of geen buitenlanders op straat, er is geen werk en de winkels staan er verlaten bij. Mensen schuiven aan in lange rijen, soms zelfs dagenlang, voor een beetje petroleum voor hun kookvuren. Benzine wordt aan woekerprijzen verkocht in colaflesjes.

4 De sleutel tot een betere toekomst

SAANCHO, wat 'sleutel' betekent in het Nepalees, wil kinderen in Nepal helpen om degelijk basisonderwijs te krijgen en zo ook beter voortgezet onderwijs. Het Nepalees-Belgisch schoolproject wil de kinderen een sleutel tot een betere toekomst geven. De kinderen moeten wel zelf het heft in handen nemen.

Liane Vandevenne is voorzitter van de vzw SAANCHO. Zij zag een paar jaar geleden met eigen ogen hoe pover

het met het onderwijs gesteld is in de afgelegen dorpen. Kinderen die geen of zeer slecht Engels spreken, kunnen niet terecht in de scholen in Kathmandu. "Onze vzw betaalt leerkrachten Engels in het schooltje van Kerung-Patale, in de Lower Everest Area. Aan het schoolgebouw, de omheiningmuur en de speelplaats worden ook reparatiewerken uitgevoerd. Onder meer daarvoor heeft WMH financiële steun uitgetrokken."

3 Het verschil maken tussen overleven en opgroeien

Crystal Children Home vzw zet zich in voor het lot van straat- en weeskinderen in de arme bevolkingslaag van Nepal. De organisatie richtte een kindertehuis op in Kathmandu, de hoofdstad van Nepal. Het bestuur van het tehuis verloopt in samenwerking met de Nepalese ngo Namaste Children Nepal.

Chris en Myriam uit Klein-Brabant zijn lid van de vzw. "Het is een permanente verblijfplaats voor ongeveer 25 kinderen van 3 tot 18 jaar oud. In het tehuis wonen ook pleegouders, studiebegeleiders en medische verzorgers. Het tehuis ligt in de buurt van een school. Door de aardbeving van vorig jaar is het tehuis zwaar beschadigd, maar er wordt momenteel hard gewerkt om alles te herstellen. Deze zomer zijn we mee gaan helpen bij de herstellingswerken," aldus Chris en Myriam.

De vzw kan op de hulp van vrijwilligers uit Vlaanderen en van de Bouworde rekenen. Crystal Children Home vzw koestert de droom om in de toekomst een eigen school te bouwen in Nepal.

